

NUO RAUDŲ PRIE ŠLOVINIMO – AR NEPAMIRŠOME PRISIKĖLIMO?

1. Pažiūrėkime temą pristatantį filmuką.
2. Susipažinkime su mėnesio tema (galima panaudoti pateiktas skaidres):
 - A. „**Neįmanoma skelbti Jėzaus su laidotuvių liūdesiu veiduose**“, – sakė popiežius Pranciškus 2013 m. gegužės 31 d. rytą Švč. Mergelės Marijos Apsilankymo šventėje Šv. Mortos namų koplyčioje. Tos dienos skaitiniai primena tikrąją krikščionišką laikyseną ir kviečia būti vilties žmonėmis: „Krykštauk iš džiaugsmo, Siono dukra! <...> Visa širdimi džiaukis ir džiūgauk, dukra Jeruzale!“ (Sof 3, 14). Evangelistas Lukas pasakoja, kaip Marijai nuskuba aplankyti giminaitės Elzbietos ir šios kūdikis šokteli išsčiose iš džiaugsmo. Šioje evangelijoje randame ir pačią gražiausią šlovinimo giesmę, kuria Marija atsiliepė į Elzbietos pasveikinimą: „**Mano siela šlovina Viešpatį, mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju**“ (Lk 1, 46). Marijos pavyzdys mus kviečia apmąstyti, kuo džiaugiasi mūsų sielos ir kokių didžiųjų dalykų mums yra padaręs Visagalis. Ar mūsų širdys džiūgauja ir šlovina Jį tik tada, kai viskas sekasi, kai gyvenimas einasi pagal mūsų planą? Ar jos pasiruošusios šlovinti Viešpatį net ir tada, kai būna sunku? Dažnas mūsų atskubame pas Dievą ištikus bėdai, bet ar tada Jį šloviname? **Ar ištikti sunkumų šloviname Dievą, ar tik išdėstome Jam savo problemas ir sunkumus?** Jei tikime, kad viskas yra iš Dievo malonės, tai kodėl ne visada norisi Jam dėkoti ir Jį šlovinti?
 - B. Šlovinti Dievą! „**Bet iš tiesų, ką gi reiškia šlovinti Dievą? Šlovinti Dievą – tai išeiti iš savęs ir šlovinti Jį, nesitikint jokio atpildo, nes ir Jis visiškai už dyką mus apdovanoja savo malonėmis.** Aš galėčiau jūsų paklausti, – tęsė popiežius Pranciškus savo homilijoje, – ar jūs dalyvaudami šiose Mišiose šlovinate Viešpatį, ar tik atėjote prašyti Dievą ir Jam dėkoti? Ar šlovinate Dievą? Iš tiesų šlovinimas – tai naujas dalykas ne vieno mūsų dvasiniame gyvenime. Šlovinti Dievą reiškia išeiti iš savęs, skirti laiko šlovinimui. **Kartais pagalvoji: „Kokios ilgos šios Mišios.“ Jos prailgsta tik tuomet, jei nesugebi paskirti savo laiko nesitikėdamas atlygio, jei nešlovini Dievo.** Tačiau jei kupinas džiaugsmo šlovini Dievą, pajunti ir šlovinimo grožį. **Tokia bus amžinybė: Dievo šlovinimas! Ir nebus nuobodu! Bus gražu!** Toks džiaugsmas mus padaro laisvus“ (iš 2013 05 31 d. popiežiaus Pranciškaus homilijos). Aukščiausias būdas šlovinti Dievą čia, žemėje, yra Eucharistija, kurioje pats Jėzus išreiškia savo meilę Tėvui, teikia Jam garbę ir šlovę. Mes esame kviečiami prisijungti prie šio šlovinimo ir garbinimo. Ši malda yra tobuliausias garbinimas, nes tai paties Jėzaus malda. Net ir tada, kai dėl savo žmogiškųjų silpnybių ir netobulumo nesugebame tobulai šlovinti Dievo Mišiose, ši malda tampa tobula Jėzaus dėka, nes joje šlovinimo vadovas yra Vyriausiasis Kunigas Jėzus. Todėl neapleiskime šios aukščiausios šlovinimo formos, ir ne tik sekmadieniais, bet ateikime į šį susitikimą ir dažniau. **Jeigu mums nuobodu šlovinti Dievą kasdien bent pusvalandį, ar tikrai norime į Dangų?** Juk ten nuolat šlovinsime Dievą.
 - C. „Krikščionių bendruomenės turi tapti autentiškomis maldos „mokyklomis“ ,kur susitikimas su Kristumi reikštųsi ne tik maldavimu padėti, bet ir padėka, šlovinimu, garbinimu, įsimąstymu, klausymusi, karštu prisirišimu iki pat tikro širdies įpuolimo į meilę“, – priminė mums popiežius Pranciškus. Nuo pat pasaulio pradžios

buvome sukurti artimai vienyti su Dievu. Pirmieji tėvai „vaikščiojo su Dievu“ patirdami gyvenimo pilnatvę, kurią vėliau per savo nuopuolį prarado. Tačiau Dievas liko ištikimas ir vis apsireikšdavo žmonėms. Senajame Testamente matome Abraomą, Mozę, izraelitus, kuriems Dievas apreiškė savo širdies grožį ir šventumą. Ne kartą Senojo Testamento laikų žmonės patyrė Dievo buvimą – Mozė ant Sinajaus kalno, Dovydas, kuris šoko patyręs Dievo artumą. Psalmėse skaitome, kaip buvo šlovinamas Dievas. Jos mums padeda ir atskleidžia, kaip mes turime Jį šlovinti. Valandų liturgijos tekstai mus kviečia melstis psalmėmis. Naujajame Testamente Jėzus kviečia garbinti Tėvą, šlovinti Jį dvasia ir tiesa (plg. Jn 4, 23). **Malda yra būdas išsakyti Dievui savo poreikius ir prašymus, ji veda į užtarimą, garbinimą ir šlovinimą. Šlovindami pažįstame Jėzaus Širdį, kuri yra pilna meilės, gailestingumo, taip pat ir šventumo bei didybės. Net ir kūno laikysena maldoje atsiliepiame į Dievo gerumą: atsiklaupiame, nusilenkiame, visu kūnu Jį šloviname ir garbiname. Atpirktas žmogus turi už ką šlovinti Viešpatį. Esame kviečiami šlovinti ir laukti Jo antrojo atėjimo – Kristus yra, buvo ir ateis. Viešpaties šlovinimas tebūnie krikščionių gyvenimo centre.**

3. Apmąstykite ištrauką iš popiežiaus Pranciškaus 2018 m. rugsėjo mėn. 23 d. susitikimo Kauno arkikatedroje su kunigais, pašvęstaisiais ir seminaristais

Šiandien norėčiau su jumis pasidalyti šiais vilčiais būdingais bruožais; tais, kuriais mes – kunigai, seminaristai, vienuoliai ir vienuolės – esame pašaukti gyventi.

*Pirmiausia, prieš pakviesdamas mus viltis, Paulius tris kartus pamini žodį „dejuoja“: dejuoja kūrinių, dejuoja žmonės, dejuoja Dvasia mumyse (plg. Rom8, 22–23. 26). Dejuojama dėl sugedimo vergovės ilgintis pilnatvės. **Šiandien būtų gera savęs paklausti, ar mumyse yra ta dejonė, ar priešingai, mūsų kūnuose jau niekas nebedejuoja, nebesūlgi gyvojo Dievo? Kaip sakė jūsų vyskupas, „nebejaučiame džiaugsmo nei maldoje, nei bendruomeniniame gyvenime“. Kai ištroškusi elnė baubdama ieško vandens, taip ir mes turėtume ieškoti Dievo gelmių, Jo tiesos ir grožio. Brangieji, mes nesame „Dievo funkcionieriai“! Galbūt gerovės visuomenė mus persotino, perpildė paslaugų bei gėrybių... Ir galiausiai nuo visko apsunkome būdami pilni niekio; gal tai mus apsvaigina ar atpalaiduoja, tačiau mūsų nepripildo. Dar blogiau: nebejaučiame alkio. Būtent mes, specialiai pašvęstieji vyrai ir moterys, negalime sau leisti prarasti šios vidinės dejonės, širdies neramumo – ji tik Viešpatyje randa atilsį (plg. Augustinas, Išpažinimai I, 1, 1). Širdies neramumas. Jokia skubi informacija, jokia tiesioginė virtuali komunikacija negali pakeisti mūsų poreikio nusistatyti konkrečius ir ilgesnius momentus atkovoiant, nes tam reikia nuolatinių pastangų, laiko kasdieniam dialogui su Viešpačiu per maldą ir adoraciją. **Turime puoselėti Dievo troškimą, kaip rašė šventasis Kryžiaus Jonas: „Stenkis būti uolus maldoje, neapleisdamas jos net išorinio užimtumo metu. Ar valgydamas, ar gerdamas, kalbėdamasis su kitais ar ką kita darydamas, visada trošk Dievo ir širdimi būk prie Jo prisirišęs“** (Patarimai siekiant tobulumo, 9b).***

4. Apmąstykite Šventojo Rašto ištrauką (Lk 1, 46–56):

O Marija prabilo: „Mano siela šlovina Viešpatį, mano dvasia džiaugiasi Dievu, savo Gelbėtoju, nes jis pažvelgė į savo nuolankią tarnaitę. Štai nuo dabar palaiminta mane vadins visos kartos, nes didžių dalykų padarė man Visagalis, ir šventas yra jo vardas! Jis maloningas iš kartos į kartą tiems, kurie jo klauso. Jis parodo savo rankos galybę ir

išsklaido išdidžios širdies žmones. Jis numeta galiūnus nuo sostų ir išaukština mažuosius. Alkstančius gėrybėmis apdovanoja, turtuolius tuščiomis paleidžia.

Jis ištiesė pagalbos ranką savo tarnui Izraeliui, kad minėtų jo gailėstingumą, kaip buvo žadėjęs mūsų protėviams – Abraomui ir jo palikuonims per amžius“. Marija išbuvo pas Elzbietą apie tris mėnesius, o paskui sugrįžo į savo namus.

5. Apmąstykite asmeniškai arba grupelėje pasidalykite šiais klausimais:

A. Kas įkvepia ištikus sunkumams nepaliauti šlovinti Dievą?

B. Kas padėtų man asmeniškai ar mūsų parapijiečiams aktyviau jungtis į Dievo šlovinimą (Šv. Mišių, bendros maldos, Adoracijos ir kt. metu)?

C. Ko galėtume pasimokyti iš Švč. Mergelės Marijos? Kas įkvepia mus šlovinti Dievą?

6. Turėdami galimybę pasižiūrėkime vaizdo įrašą – „Karalystės evangelija“ (*Krikščioniški filmai*)

7. Melskimės rugpjūčio mėnesiui skirtomis popiežiaus ir arkivyskupijos intencijomis, užbaikime susitikimą malda.

8. Paklauskime giesmės –Jeremy Riddle, „Kristus prisikėlė!“ (su lietuviškais subtitrais) arba pagiedokime kartu.

9. Norėdami pasigilinti į šią temą asmeniškai, **paskaitykite**:

A. Roberta C. Bondi. „Melstis ir mylėti“. *Katalikų pasaulio leidiniai*, 2008.

B. Raniero Cantalamessa. „Dvasios giesmė“. *Gyvieji akmenėliai*, 2010

C. Benediktas XVI / Joseph Ratzinger. „Liturgijos dvasia“. *Katalikų pasaulio leidiniai*, 2012.

Kauno arkivyskupijos sielovados projektas

pastoracija@kaunoarkivyskupija.lt